

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 8C/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207544
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Šviderská
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814207544.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Silviou Šviderskou v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 47 248 980, zastúpeného: PERSPECTA Legal, s.r.o., Tomášikova 23/C, 821 01 Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporcovi: D. L., V.. XX.XX.XXXX, V. XXX, XXX XX T. Y., o zaplatenie sumy 1.174,92 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi istinu 29,19 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.01.2012 do zaplatenia, istinu 25,69 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.02.2012 do zaplatenia, istinu 43,22 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.03.2012 do zaplatenia, istinu 3,50 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.04.2012 do zaplatenia, istinu 73,96 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 18.08.2011 do zaplatenia, istinu 16,51 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 18.09.2011 do zaplatenia, istinu 12,11 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 18.10.2011 do zaplatenia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 29,19 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.01.2012 do zaplatenia, istinu 25,69 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.02.2012 do zaplatenia, istinu 43,22 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.03.2012 do zaplatenia, istinu 3,5 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 04.04.2012 do zaplatenia, istinu 331,94 eur s úrokom z omeškania 8,75 % ročne od 04.01.2013 do zaplatenia, istinu 73,96 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 18.08.2011 do zaplatenia, istinu 16,51 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 18.09.2011 do zaplatenia, istinu 12,11 eur s úrokom z omeškania 9,50 % ročne od 18.10.2011 do zaplatenia, istinu 638,80 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 18.11.2011 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzavrel s odporcom podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o elektronických komunikáciách“) dňa 20.07.2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie dátových služieb prostredníctvom mobilného internetového pripojenia, program MI NEOB 2 a dňa 20.07.2011 Dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívanie služby alebo zariadenie/mobilný telefón LEADTEK USB MODEM BLACK v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom účastníkovi plnenie riadne a včas. Za poskytnuté služby Slovak Telekom a.s. vystavil faktúry č. 7112851012 so splatnosťou dňa 03.01.2012 v sume 29,19 eur, č. 7200666629 so splatnosťou dňa 03.02.2012 v sume 25,69 eur, č. 7201868078 so splatnosťou dňa 03.03.2012 v sume 43,22 eur, č. 7203074355 so splatnosťou dňa 03.04.2012

v sume 3,50 eur, č. 7212872740 so splatnosťou dňa 03.01.2013 v sume 331,94 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a.s. a navrhovateľ uzavreli medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom navrhovateľa. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávok voči odporcovi. Ďalej uviedol, že Slovak Telekom, a.s. uzavrela s odporcom podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, dňa 05.07.2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie služieb káblovej alebo satelitnej televízie, program Magio Sat Klasik + Magio Box s príslušenstvom. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom účastníkovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že odporca faktúry do dnešného dňa neuhradil. Vzhľadom na to, že si odporca svoj zmluvný záväzok nesplnil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vystavené boli faktúry č. 9729998621 so splatnosťou dňa 17.08.2011 v sume 73,96 eur, č. 2731004634 so splatnosťou dňa 17.09.2011 v sume 16,51 eur, č. 6732006565 so splatnosťou dňa 17.10.2011 v sume 12,11 eur, č. 8733003008 so splatnosťou dňa 17.11.2011 v sume 638,80 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a navrhovateľ uzavreli medzi sebou zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom navrhovateľa. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči odporcovi. Podnik svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry. Keďže odporca zmluvu na program služieb MI NEOB 2 porušil tým, že faktúry nezaplatil, resp. nedobíjal si zmluvne dohodnutý kredit, v dôsledku čoho bol deaktivovaný, vznikol mu na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu.

Odporca k žalobnému návrhu uviedol, že je si vedomý svojho záväzku voči navrhovateľovi. Žiadal o povolenie uhradiť žalovanú sumu v splátkach max. v sume 40 eur.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o pripojení - služba T - mobile mobilný internet, Dodatkom k zmluve o pripojení, Zmluvou o poskytovaní služby Magio Sat, odovzdávacím protokolom Magio Sat, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s prílohou, faktúrou č. 3307456171, č. 7112851012, faktúrou č. 7200666629, č. 7201868078, č. 7203074355, č. 7212872740, č. 9729998621, č. 2731004634, č. 6732006565, č. 8733003008, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Spoločnosť Slovak Telekom, a.s., Bratislava a odporca ako fyzická osoba nepodnikateľ dňa 20.07.2011 uzatvorili Zmluvu o pripojení podľa zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, predmetom ktorej bolo poskytnutie koncového zariadenia LEADTEK USB MODEM BLACK.

Z dodatku uzavretého k uvedenej zmluve o pripojení vyplýva, že tento dodatok tvorí neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o pripojení. Predmetom dodatku bolo poskytnutie dátových služieb prostredníctvom mobilného internetového pripojenia, program MI NEOB1 pričom odporcovi bolo poskytnuté dátové zariadenie LEADTEK USB MODEM BLACK za kúpnu cenu 1,00 eur a viazanosť bola dohodnutá na dobu 24 mesiacov.

Podľa tabuľky č. 1 dodatku k zmluve o pripojení je odporca povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur.

Faktúrou č. 7112851012 zo dňa 15.12.2011 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za mesačné poplatky sumu 29,19 eur. Splatnosť faktúry bola do 03.01.2012.

Faktúrou č. 7200666629 zo dňa 15.01.2012 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za mesačné poplatky sumu 25,69 eur. Splatnosť faktúry bola do 03.02.2012.

Faktúrou č. 7201868078 zo dňa 15.02.2012 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za mesačné poplatky, iné poplatky a služby a upomienku sumu 43,22 eur. Splatnosť faktúry bola do 03.03.2012.

Faktúrou č. 7203074355 zo dňa 15.03.2012 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za upomienku sumu 3,50 eur. Splatnosť faktúry bola do 03.04.2012.

Faktúrou č. 7212872740 zo dňa 15.12.2012 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za zmluvnú pokutu sumu 331,94 eur. Splatnosť faktúry bola do 03.01.2013.

Právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom, a.s. (ďalej len „ST“) ako poskytovateľ a odporca ako účastník a nájomca uzavreli zmluvu o poskytovaní služby Magio Sat č. 1208740300 dňa 07.07.2011, ktorou sa poskytovateľ zaviazal zriadiť a poskytovať odporcovi službu Magio Sat Klasik s viazanosťou 26 mesiacov s tým, že v ďalšom boli uvedené parametre produktov poskytnutých odporcovi s uvedením spôsobu ich dodania a aktivácie. Poskytovateľ sa zaviazal prenechať nájomcovi Magio Box s HH + Magio Box bez HDD. Nájomca sa zaviazal mesačne platiť cenu nájmu (nájomné) podľa platného Cenníka ST a v prípade nájmu niektorého z nižšie uvedených KZ aj jednorazový poplatok za jeho aktiváciu. Nájomca sa zaviazal v prípade výpovede zmluvy o nájme z dôvodov na jeho strane a nevrátení KZ a príslušenstva uhradiť zmluvnú pokutu stanovenú v tejto zmluve alebo podľa cenníka na prenájom KZ účinného v čase podpisu zmluvy.

Faktúrou č. 9729998621 zo dňa 03.08.2011 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za služby Magio a ostatné služby sumu 73,96 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.08.2011.

Faktúrou č. 2731004634 zo dňa 03.09.2011 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za služby Magio a ostatné služby sumu 16,51 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.09.2011.

Faktúrou č. 6732006565 zo dňa 03.10.2011 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi za služby Magio a iné služby sumu 12,11 eur. Splatnosť faktúry bola do 17.10.2011.

Faktúrou č. 8733003008 zo dňa 03.11.2011 právny predchodca navrhovateľa vyfakturoval odporcovi, pokutu Magio Sat vo výške 199,00 eur, dvakrát pokutu za Magio box vo výške po 150 eur, dvakrát pokutu za diaľkový ovládač vo výške 20,00 eur, dvakrát pokutu za kartu vo výške 19,95 eur a dvakrát pokutu za ostatné príslušenstvo vo výške po 29,95 eur. Spolu v sume 638,80 eur s DPH.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 29.11.2013 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky voči nemu na navrhovateľa.

Pohľadávka voči odporcovi bola na navrhovateľa postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013, čím je preukázaná aktívna legitímácia navrhovateľa v tomto konaní.

Ako vyplýva z § 42 ods. 4 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“), účastník je povinný

- a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom, so zmluvou o pripojení a so všeobecnými podmienkami,
- b) platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní,
- c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

V zmysle § 43 ods. 1 zákona zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Ako vyplýva z § 43 ods. 3 zákona zmluva o pripojení zaniká

- a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá,
- b) dohodou účastníkov zmluvy,
- c) odstúpením od zmluvy,
- d) výpoveďou,
- e) ak tak ustanovuje osobitný predpis.

V zmysle § 43 ods. 5 zákona podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník

- a) opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti,
- b) nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti,
- c) pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí,
- d) opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania,
- e) opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 43 ods. 6 zákona účastník môže vypovedať zmluvu o pripojení uzavretú na dobu neurčitú z akéhokoľvek dôvodu alebo bez udania dôvodu.

V zmysle § 43 ods. 7 zákona podnik môže vypovedať zmluvu o pripojení, ak ďalej nemôže poskytovať verejnú službu v dohodnutom rozsahu alebo v potrebnej kvalite z dôvodov technickej neuskutočiteľnosti ďalšieho poskytovania služby okrem univerzálnej služby. Ak podnik vypovie zmluvu o pripojení z dôvodu modernizácie verejných služieb, s ktorou je spojené ukončenie poskytovania verejnej služby podľa uzavretej zmluvy o pripojení, je povinný s výpoveďou doručiť účastníkovi ponuku na poskytovanie inej, technicky a cenovo blízkej verejnej služby s jej zvýhodneným zriadením.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Ako vyplýva z § 671 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

V zmysle § 682 Občianskeho zákonníka ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný bez možnosti odporcu prívodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca nesplnil svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy o pripojení uzavretej dňa 20.07.2011. Nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, ktoré mu pôvodný veriteľ fakturoval jednotlivými faktúrami.

Odporca neuhradil faktúry za služby, ktoré mu právny predchodca navrhovateľa poskytol - pravidelné poplatky za dátové služby v celkovej výške 101,60 eur zo zmluvy o pripojení - služba T-mobile mobilný internet.

Súd vyhovel návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal svojho nároku na úhradu sumy 101,60 eur za poskytnuté služby na základe vystavených faktúr. Odporca cenu poskytovaných služieb právnomu predchodcovi navrhovateľa na základe zmluvy o pripojení a faktúr neuhradil. Súdom preto považoval nárok navrhovateľa v tejto časti na sumu 101,60 eur z faktúr č. 7112851012, 7200666629, 7201868078, 7203074355 tak ako to je vyššie uvedené za dôvodný a žalobe v uvedenej časti vyhovel.

Odporcu zaviazal aj k zaplaceniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 29,19 eur od 04.01.2012 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7112851012) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 25,69 eur od 04.02.2012 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7200666629) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 43,22 eur od 04.03.2012 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7201868078) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,00 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.04.2012 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 7203074355) až do dňa zaplatenia. K jednotlivým dňom omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,00% ročne a úroky z omeškania tak v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, predstavujú výšku 9,00 % ročne.

Faktúrou č. 7212872740 si navrhovateľ uplatnil aj nárok na zmluvnú pokutu v sume 331,94 eur.

Z uvedenej faktúry je zrejmé, že navrhovateľ odporcovi fakturoval zmluvnú pokutu. Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje.

V zmysle dodatku uzatvoreného k zmluve o pripojení a Všeobecných podmienok, bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1., § 39 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so

zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Súd pri svojom rozhodovaní prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam zmluvy. Súd bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre odporcu zo zmlúv a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti.

V danej právnej veci si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb resp. si nedobýjal stanovený kredit. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ho zaväzovala k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované navrhovateľom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd ďalej poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby odporca len uskutočnil nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre odporcu zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprímeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta, tak ako bolo vyššie uvedené, je neprímeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech odporcu ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná, v rozpore s dobrými mravmi a preto neplatná. S prihliadnutím na uvedené návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010, 18Co/136/2010, 17Co/184/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobný návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty spolu s úrokom z omeškania ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o nároky navrhovateľa vyplývajúce zo Zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat, vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytovaní služby Magio Sat, na základe ktorej boli odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami. Odporca cenu poskytnutých služieb neuhradil, preto súd v tejto časti žalobný návrh považoval za dôvodný a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 102,58 eur z faktúr č. 9729998621, 2731004634, 6732006565 tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Odporca sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku rozhodnutia z jednotlivých neuhradených dlžných súm.

Odporcu súd zaviazal k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 73,96 eur od 18.08.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 9729998621) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 16,51 eur od 18.09.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 2731004634) až do dňa zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 12,11 eur od 18.10.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry č. 6732006565) až do dňa zaplatenia. K jednotlivým dňom omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,50% ročne a úroky z omeškania tak v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, predstavujú výšku 9,50 % ročne.

Navrhovateľ si uplatnil aj nárok na úhradu sumy 638,80 eur na základe faktúry č. 8733003008, ktorou bola odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa vyúčtovaná Magio Sat pokuta vo výške 199,00 eur, dvakrát pokuta za Magio box vo výške po 150 eur, dvakrát pokuta za diaľkový ovládač vo výške 20,00 eur, dvakrát pokuta za kartu vo výške 19,95 eur a dvakrát pokuta za ostatné príslušenstvo vo výške po 29,95 eur. Spolu v sume 638,80 eur s DPH.

Jednou z uplatňovaných zmluvných pokút je Magio Sat pokuta vo výške 199,- eur.

Navrhovateľ si uplatnil predmetný nárok z titulu zmluvnej pokuty, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10C/117/2014, Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014). V predmetných rozhodnutiach bol predmetom konania mimo iného aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199 eur v súvislosti s poskytovaním služby Magio Sat právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovak Telekom,

a.s., pričom aj keď predmetné dojednania boli naformulované odlišne od dojednania v tejto právnej veci, svojou podstatou postihovali konanie odporcu ako účastníka v rámci poskytovanej služby Magio Sat, preto má súd za to, že sa jedná o podmienku s rovnakým významom tak ako to predpokladá ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka.

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, za neprijateľnú, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejímavý a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený navrhovateľom z titulu zmluvnej pokuty v sume 199 eur nemožno navrhovateľovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobný návrh v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol ako nedôvodný.

Navrhovateľ si vo faktúre č. 8733003008 uplatnil aj ďalšie zmluvné pokuty a to dvakrát pokutu za Magio Box v sume po 150 eur, dvakrát pokutu za diaľkový ovládač v sume po 20 eur, dvakrát pokutu za kartu v sume po 19,95 eur a dvakrát pokutu za ostatné príslušenstvo v sume po 29,95 eur, spolu v sume 439,80 eur.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na zaplatenie týchto zmluvných pokút, navrhovateľ toto právo odvíja od zmluvy, ktorá je typovou zmluvou, uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Súd ďalej konštatuje, že navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 10 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvné pokuty boli dojednané pre prípad porušenia povinnosti odporcu ako zákazníka vrátiť všetky zariadenia odovzdané mu navrhovateľom ako poskytovateľom ako aj v dôsledku ich poškodenia, odcudzenia čo straty. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti a súčasťou takto uzavretej zmluvy sa stali aj cenník, tarify a cenový výmer.

Tak ako to vyplýva z jednotlivých vyššie citovaných ustanovení predmetné zariadenia boli nevyhnutné pre poskytovanie dojednaných služieb, no neboli jej integrálnou súčasťou, boli vo vlastníctve poskytovateľa a odporcovi boli poskytnuté do dočasného užívania a nájmu, za ktorý sa odporca ako nájomca zaviazal platiť mesačne cenu nájmu.

Tu súd poukazuje na to, že navrhovateľovi ako vlastníkovi veci poskytuje ochranu ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje. Zákon v citovanom ustanovení poskytuje vlastníkovi súdnu ochranu proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do jeho vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje a to podaním žaloby na vydanie veci.

Vlastníckemu právu sa poskytuje ochrana aj prostredníctvom trestnoprávných predpisov, sú to najmä príslušné ustanovenia Trestného zákona o spáchaní, resp. naplnení skutkovej podstaty trestného činu krádeže, sprenevery, neoprávneneho používania cudzej veci alebo poškodzovania cudzej veci.

Zo žalobného návrhu pritom ani nie je zrejmé, z akých dôvodov si navrhovateľ uplatňuje proti odporcovi uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo k strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, či ich poškodeniu alebo že by ich odporca odmietol navrhovateľovi vydať.

Navrhovateľ ako poskytovateľ a vlastník veci, s najväčšou pravdepodobnosťou nevyužil žiadnu z uvedených foriem ochrany, keďže zo žalobného návrhu ani predložených listín nevyplýva, žeby si takéto právo uplatnil a na ochranu svojho vlastníckeho práva si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne ako vlastník aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty.

V ďalšom súd poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby zariadenia boli síce vrátené, avšak poškodené, pričom právny predchodca navrhovateľa ako poskytovateľ naplnenie týchto podmienok, resp. vyhodnotenie takéhoto stavu nikde nekonkretizoval, preto sa možno domnievať, že by bolo len na voľnej úvahe a posúdení navrhovateľa alebo jeho

pracovníkov, či by odporcovi ako zákazníkovi takáto povinnosť vznikla. Ako už bolo uvedené vyššie ohľadom predmetných zariadení súvisiacich s poskytovaním služby Magio Sat boli odporcovi poskytnuté do nájmu, pričom Občiansky zákonník v ustanovení § 681 v prípade skončenia nájmu ukladá nájomcovi prenajatú vec vrátiť v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci a ak sa spôsob užívania nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, no právny predchodca navrhovateľa v rámci dojednaní nájmu predmetných zariadení a s tým súvisiacich zmluvných pokút takúto skutočnosť nezohľadňoval, no napriek tomu dojednal ako jeden z predpokladov vzniku nároku na zmluvné pokuty aj poškodenie predmetného zariadenia.

Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne za ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu uplatňuje.

V rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce právo na zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 11. novembra 2013, sp. zn. I.ÚS 3512/2011)

Vzhľadom na uvedené súd zamietol žalobný návrh navrhovateľa aj v časti nároku na zmluvné pokuty v sume 439,80 eur. Čo sa týka skutočností uvádzaných navrhovateľom ohľadom zmluvnej pokuty, ktorou boli zabezpečené benefity, ktoré boli odporcovi poskytnuté a že teda jeho právny predchodca zabezpečil odporcovi program služieb za zľavnenú cenu má súd za to, že je neprípustné, aby poskytovateľ ponúkal a následne poskytoval služby za tzv. akciové ceny, no súčasne dojednať za účelom akéhosi dorovnania skutočných nákladov, resp. skutočných cien viacerých sankcií v podobe zmluvných pokút, nakoľko takéto konanie môže vzbudzovať dojem, akoby nekonkurencieschopnosť poskytovateľa bola skrytá za benefity ale aj zmluvné pokuty.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ mal v konaní úspech 17 %, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a neúspech v časti 83 %, ktorý predstavuje úspech odporcu. Po odpočítaní úspechu navrhovateľa od úspechu odporcu vznikol odporcovi ako účastníkovi konania, ktorý mal vo veci väčší úspech nárok na náhradu trov konania v pomere 66 %. Keďže odporca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.